

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office. Phone: Office 365, Editorial Dept 832. Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Teivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Englannin ja Yhdysvaltain edut törmäävät yhteen

Muutamit viimeaikaiset tapaukset toteavat selvästi Englannin ja Yhdysvaltain imperiaalistien etujen alkavasta yhteentörmäyksestä kansainvälisen kaupunkilpailun temmellyksessä. Askettain Yhdysvaltain valtiostiehti Colby lähetti jo toisen vastalauseen Englannin ulkoministerille, lordi Curzonille, Englannin salaisten sopimusten johdosta, jotka luovuttavat Englannille monopolin Mesopotamian öljylähteisiin. Colby viittaa nootissaan Yhdysvaltain kantaan, että kaikilla mandaattialueilla on tunnustettava yhtäläiset oikeudet kaikille kansoille luonnonrikkauksien kehittämiseen.

Ennen mailman sotaa oli Yhdysvalloilla vain pieni kauppalavasto, ja se välitti vain vähän sekaantua mailmapolitiikkaan. Mailmansota kuitenkin kokonaan muutti Yhdysvaltain kansainväliset suhteet. Se rikastutti äärettömästi sodasta; uuttosotaa pakotti sen luomaan itselleen melkoisen kauppalavaston; kotoiset rajat kävivät liika ahtaiksi sodan aikana kaasaantuneelle suunnattomalle pääomalle, ynnä monet muut seikat pakottivat Yhdysvaltoja astumaan mailman kaupan näyttämölle, laajennettua imperiaalisuuteen. Kauppalavaston laajentaminen on käynyt välttämättömäksi — ja tästä johtuu tietysti myös laajennettu laivasto-ohjelma. Ei kauan sitten kuulimme laivastosihteerin Danielsin kuuluttavan, että Yhdysvaltain asema mailmankaupassa ja sen arvo vaativat mailman suurimman laivaston rakentamista.

Englannin ja Yhdysvaltain välinen imperiaalistinen kilpailu, jonka Venäjän proletaariat johtavat ensinnä selvästi näkivät, on alkanut. Sen tunnustavat nyt tämän maan imperiaalistiset profetiat. Tunnettu porvaris-poliittinen kynäilijä Mark Sullivan referoidessaan Colbyn noottia Englannille ja kaaperiirita, kirjoitti äskettäin m. m. "Jos haluamme saavuttaa meidän asemansa, mikä Englannilla on ollut miespolven ajan, voimme sen saavuttaa vain ajantamman kärsivällisyydellä ja kouluttamalla itseämme samaan taitoon, mikä on luonut Englannin etevämyyden Aasiassa ja Afrikassa. Meidän täy-

täytynyt lähettää sotalaivan etuajan suojelemaan. Sangen merkittävä seikka. Yhdysvaltain poliittiset asiat tuntivat pitävät tapausta käänntekevänä, uudeen ajanjakson merkkinä mailman kaupparhistoriassa.

Ja ajat ovat todella muuttaneet. Saksan kukistuttua jäi Englanti merten valtijaiksi ilman kilpailijaa. Mailman kauppatiet olivat sen kontrollissa, suunnattomat mahdollisuudet avautuivat sen merkimpalle, jolle Englannin yhteiskuntatalous perustuu. Mutta tämän herruusaseman turvaamiseksi täytyy olla suuri kauppalavasto ja sotalaivojen sen turvana. Mutta öljyn sivutuotteen kivihiilen polttoaineena laivoissa, nousi eteen kysymys öljylähteiden hankkimisesta. Mailman herruuden säilyttämiseksi käy Englannille välttämättömäksi hankkia kontrolli mailman rikkaiden öljykenttien yli, ja mailman kaupan hallitsemiseksi on myös tärkeää mailman kaapalisysteemin hallitseminen.

Ennen mailman sotaa oli Yhdysvalloilla vain pieni kauppalavasto, ja se välitti vain vähän sekaantua mailmapolitiikkaan. Mailmansota kuitenkin kokonaan muutti Yhdysvaltain kansainväliset suhteet. Se rikastutti äärettömästi sodasta; uuttosotaa pakotti sen luomaan itselleen melkoisen kauppalavaston; kotoiset rajat kävivät liika ahtaiksi sodan aikana kaasaantuneelle suunnattomalle pääomalle, ynnä monet muut seikat pakottivat Yhdysvaltoja astumaan mailman kaupan näyttämölle, laajennettua imperiaalisuuteen. Kauppalavaston laajentaminen on käynyt välttämättömäksi — ja tästä johtuu tietysti myös laajennettu laivasto-ohjelma. Ei kauan sitten kuulimme laivastosihteerin Danielsin kuuluttavan, että Yhdysvaltain asema mailmankaupassa ja sen arvo vaativat mailman suurimman laivaston rakentamista.

Englannin ja Yhdysvaltain välinen imperiaalistinen kilpailu, jonka Venäjän proletaariat johtavat ensinnä selvästi näkivät, on alkanut. Sen tunnustavat nyt tämän maan imperiaalistiset profetiat. Tunnettu porvaris-poliittinen kynäilijä Mark Sullivan referoidessaan Colbyn noottia Englannille ja kaaperiirita, kirjoitti äskettäin m. m. "Jos haluamme saavuttaa meidän asemansa, mikä Englannilla on ollut miespolven ajan, voimme sen saavuttaa vain ajantamman kärsivällisyydellä ja kouluttamalla itseämme samaan taitoon, mikä on luonut Englannin etevämyyden Aasiassa ja Afrikassa. Meidän täy-

dan puolueemme valta-asemassa koko Pohjois-Italiassa. Tämä on erittäin vaikea ja edesvaastuullinen tilanne ja täällä kuin muuallakin maailmassa on koulutettujen voimien puute tuntava. Kun nyt on ratkaistava mielin toimenpiteisiin on ryhdyttävä vallatuissa kommuneissa, niin on meidän liikkeessämme kaksi suuntaa vallalla.

Yksi suunta pitää tarpeellisenä ja jos näissä kommuneissa lainsäädintä ja uudistuspolitiikkaa (terveys, hoidollisia, koulu- ja muita kysymyksiä) sosialistisessa hengessä järjestetään ristiriitaa porvarillisen yhteiskunnan kanssa suoranaisesti mahtikeinojen avulla. Toinen suunta tahtoo käyttää vallattuja kommuneja taisteluseurana kapitalistiyhteiskuntaa vastaan ja kun uudistuspolitiikalta ei voida mitään odottaa, niin on sosialisten kaupungin kaikin keinoin kannatettava paikallisten tehdasneuvostojen ja neuvostojen muodostamista.

Viimeksi mainittu enemmän soveltuisuudella suunnalla on ollut enemmistö erinäisissä kaupungeissa, kuten Milanossa ympäristöineen, joissa selväpiirteiset kommunistit ovat enemmistö. Tämä yritys ottaa huomioon koko johdon käsinsä syrjäyttämällä enemmän vanhoilliset puolueystävänsä. Puoluejohto tekee kaiken voitavansa heikentääkseen sisäisten riitauksien katkeruutta.

Mitä muuten vaaliilkeeseen tulee, jatkoi Serrati, niin on huomattava, että vaalit eivät vielä ole tapahtuneet suurkaupungeissa, mutta varmuudella voitane edellyttää, että me tällä kertalla voitamme Turinin, Florensin, Venetsian, mahdollisesti myöskin Rooman, niin että me sitten olemme valta-asemassa kaikissa koko Po-

tyy kovasti urastaa ja rehellisesti kilpailee; mutta tuskin me enää huolestomasti hyväksymme niitä etuisuuksia mitä Englannille on sallittu pitää välttämättömyyden takia niin kaun kuin meriille ei meitä suurestikaan liikuttanut. — Mutta saamme pitää edeltäpäin varmana asiana, suurella luottamuksella, että seikat, joita tässä on käsitelty, ovat tärkeimpiä tapauksia nyky maailmassa. — Jos otaksuuma on oikea, olemme todistajina ja osallisina yhdessä niissä mailmanhistorian suurissa tapauksissa, joita sattuu vain kerran vuosisatojen kuluttua.

Sitten lausuu tämä imperiaalistien puhemies seuraavan merkittävän viittauksen: "Suurbritannia voitti herruutensa Hollannilta; Hollanti vuorostaan voitti sen Espanjalta, joka saavutti merten herruuden siihen aikaan kun se varusti laivat, joiden avulla Amerikka löydettiin ja kun se alkoi siirtolain perustamiseen Amerikan mantereelle. Espanja anasti sen Portugalilta, Portugali Hansaliittoa ja niin taakse päin aina Kartagon ja Tyroksen aikoihin asti." Kehittäkämme tätä historiallissa prosessissa, kirjoittajan tarkoituksena mukaisesti, on siis Englannin vuoro nyt puolestaan menettää merten herruus — ja kellelle? muille kuin Yhdysvalloille! Tässä kuvastuu Yhdysvaltain imperiaalistien nykyinen pyrkimys alkuaikaisensa, mutta ajanoloon riittä suurentua ja kärjistyä. Kilpailun kärjistyessä lisätään laivastoa ja armeijaa, mikä johdonmukaisesti johtaa uuteen imperiaalistiseen sotaan. Tämä on välttämätön seuraus, ellei työväki sillä välin osota mahtiaan ja sitä tammöistä onnettomuutta. Porvarillisten idealistienkin, kuten Woodrow Wilsonin haaveilema merien vapaus, ei siis voi olla saavutettavissa, ilman kapitalistisen imperiaalismin häviämistä.

HERRAINPÄIVÄN PYHITTÄJÄT Kapitalistisen järjestelmän mätähäavoja on pyritty peittämään kaikenlaisilla keinoilla. Riistäjien keskuudesta on siinä tarkoituksella jos minkäläisiä syntynyt yhdistyksiä, valkousyhdistyksiä, armeliaisuusyhdistyksiä, raittiusseuroja, vankienystävien seuroja j. n. e. harhaanjohtamaan laajojen pohjakerrosten huomiota epäkohtia synnyttävistä syistä. Näinä aikoina on tässä maassa alkanut vaikuttaa eräs "Herrainpäivän Pyhittäjien Liitto", jolla näyttää olevan ehtymätön rahasto propagandaansa. Tämä liitto vaatii sunnuntai-iltoja laadittavaksi yli maan tarkoittaen kieltää kaikki kaupanteko,

joita konekiväärin suojelijat. Viiranaomaiset pysyvät tyyninä ja kaikki tapahtumat verettömästi. Lähke oli valtava, käsittään noin 250,000 työmistä. Koko Italian muu järjestynyt köyhälistö oli solidaarinen, rautilailliset ja kuljetustyöntekijät antoivat aktiivisesti raskaan kuljetuksessa ja metallityöläiset kehittivät tuotannon korkeammalle kuin mitä se oli ollut kapitalistisen järjestäytyksen vallitessa.

Moskova ja Italian sosialistinen puolue. Meidän puolueemme pohtii, huomautti Serrati edelleen, vilkkaasti tilannetta. Suuri enemmistö kannattaa Moskovan Internationalia ja myöskin 21 ehtoa. Ei kukaan — ei edes puoluejohto — halua ulos Kolmannesta Internationalista. Pyritään vain erinäisillä tavoilla, että ehdot ovat tulkittavissa erinäisillä soveltuvilla ja etenkin toivotaan, että silmällä on pidettävä erinäisiä romanien maiden ominaisia oloja.

Arystellessaan Moskovan pönsä painostaa Serrati omuttisuutta, joka pistyy silmään, että Kolmas Internationalia hyväksyy kansoja, jotka koko sota-ajan ovat kannattaneet porvariruhaa (kuten Cachin y. m. Ranskassa), mutta hyökkää henkilä, jotka koko ajan johdonmukaisesti ovat äänestäneet sotavarojen myöntämistä vastaan (esim. Italianlaen Modigliani) mikä on tapahtunut luokkasosialistisista tarkotuksista. Minun käsitykseni on, huomautti S. S., että Internationalen on määriteltävä menettelytapa kaikille liittynelle puolueelle, mutta varata jokaiselle puolueelle itselleen oikeuden vapautua aineista, jotka tätä menettelytapaa vastustavat. Muussa tapauksessa loukataan joukkoja ja autetaan niitä, joista tahdotaan päästä eroon.

Mitä muuten Moskovan päätökseen tulee, niin tarkasti Serrati myöskin tu Modigliani.

Kuitenkin on Giolitti aikansaanut

joita konekiväärin suojelijat. Viiranaomaiset pysyvät tyyninä ja kaikki tapahtumat verettömästi. Lähke oli valtava, käsittään noin 250,000 työmistä. Koko Italian muu järjestynyt köyhälistö oli solidaarinen, rautilailliset ja kuljetustyöntekijät antoivat aktiivisesti raskaan kuljetuksessa ja metallityöläiset kehittivät tuotannon korkeammalle kuin mitä se oli ollut kapitalistisen järjestäytyksen vallitessa.

huvitellut urheilut ja kokoukset — paitsi pyhäkoulut ja kokoukset — sunnuntaista. Kesäisin olisi sunnuntaipäivänä kiellettävä huvijunat ja huviretket, ettei yleisö saisi viettää leppäpäiväänsä "synnissä" merenrannikolla ja luonnonhelmassa; yksin sodaveden ja jääkerman myyminen lapsille kiellettiin. Kaikki näytännöt, sähkökuvat ja ilmatam sunnuntaisin olisi kiellettävä. Niin mahdotomat ja typerät kuin nämä oisivat laivastotkin, ovat asiaan hommaajat kuitenkin ryhtyneet tosissaan laajaan propagandatyöhön, käyttäen hyväkseen kaikkia keinoja, yksinpä porvarillien etuisuuksilla ovat onnistuneet saamaan propagandaansa. Sunnuntaipäivän "pyhittäjiin" kuuluu entisiä kiehtolainajia, naimattomia porvaristajia, ulkokuuluttajia virkaheittopappeja ynnä muita keskiluokkalaisia työhönkykenevääntä kiunnaa, joiden toimeentulo riippuu niistä almuista, mitä kapitalistit luovuttavat häpynsä peittämiseen.

Tietystikään heidän ajamaansa asia ei ole toteutettavissa. Eikä se ole todellinen tarkoituskaan. Tarkotus yksinkertaisesti on nostattaa keinotekoisia kysymyksiä, joille annetaan runsaalla julkisuudella tahdotaan siirtää pohjakerran huomio muuante päivän todellisuudesta kysymyksestä. Sentähden riittää kapitalistilta varoja näiden narrien houailuun.

TOIMINTA POLIITTEISTEN VANKIEN HYVÄKSI Ranskassa on perustettu kirjailija George Piochin aloitteesta toimintakomitea (Comite d'Action) sosialististen esitelmien vapauttamiseksi, joita Ranskan hallitus on raastanut vankiloihin väärillä tekosyillä, m. m. salaliitohankkeista. Tuon komitean johtavaksi sieliksi on saatu itse kirjailijaveteraani Anatole France, joka hiljattain nousi ankaralta tautivuoteeltaan.

Komiteaan liittyy päivä päivältä yhä uusia jäseniä, Ranskan henkisen elämän loistavimpia miehiä, kirjailijoita, tiedemiehiä, taitelijoita, filosofeja j. n. e. Siihen kuuluu sellaisia miehiä kuin Henri Barbusse, Henry Bataille, Paul Reboux ja Lucien Le Foyer. Jälkimmäinen on "L'Humanite"n mukanaan jättänyt liittymisensä ohella seuraavaan selitykseen: "Kaikki ajattelevien on suuriruokavain vapaudelle. Jokainen yhteiskunnallinen toiminta on yhteydessä toisten vapauden kanssa. Vaadin siis jyrkästi teidän kansanne kaikkien vangittuina taistelujain persoonallista vapauttamista. Minä vaadin, että heille annetaan takaisin

sovinnon metallityöläisriidassa, joka on hyvin edullinen metallityöläisille. Se varaa neljän linnan päiväpalkan korotuksen. Sitäpaitsi saavat metallilaiset kuusi loppapäivää täydellä palkalla. Ennen heillä ei sellaisia ollut lainkaan. Edelleen m. m. kontrolli tehtaissa sekä taloudellisessa, että kurinpöytäsuhteissa. Giolitti ja porvariluokan silmissä merkitsee kontrolli, että tuotannon on jäsennettävä ja parannuttava, työläisille taas muuttuu se keinoiksi vähentää kapitalistien vaikutusvaltaa nolaksi ja itse oppia miten koneisto toimii ja tuotantoa on harjoitettava.

Moskova ja Italian sosialistinen puolue. Meidän puolueemme pohtii, huomautti Serrati edelleen, vilkkaasti tilannetta. Suuri enemmistö kannattaa Moskovan Internationalia ja myöskin 21 ehtoa. Ei kukaan — ei edes puoluejohto — halua ulos Kolmannesta Internationalista. Pyritään vain erinäisillä tavoilla, että ehdot ovat tulkittavissa erinäisillä soveltuvilla ja etenkin toivotaan, että silmällä on pidettävä erinäisiä romanien maiden ominaisia oloja.

Arystellessaan Moskovan pönsä painostaa Serrati omuttisuutta, joka pistyy silmään, että Kolmas Internationalia hyväksyy kansoja, jotka koko sota-ajan ovat kannattaneet porvariruhaa (kuten Cachin y. m. Ranskassa), mutta hyökkää henkilä, jotka koko ajan johdonmukaisesti ovat äänestäneet sotavarojen myöntämistä vastaan (esim. Italianlaen Modigliani) mikä on tapahtunut luokkasosialistisista tarkotuksista. Minun käsitykseni on, huomautti S. S., että Internationalen on määriteltävä menettelytapa kaikille liittynelle puolueelle, mutta varata jokaiselle puolueelle itselleen oikeuden vapautua aineista, jotka tätä menettelytapaa vastustavat. Muussa tapauksessa loukataan joukkoja ja autetaan niitä, joista tahdotaan päästä eroon.

Mitä muuten Moskovan päätökseen tulee, niin tarkasti Serrati myöskin tu Modigliani.

Kuitenkin on Giolitti aikansaanut

mikä heille kuuluu: ajatuksen vapaus, yhteiskunnallinen toimintavapaus. "Salaliittojako"? "Kavaltamistako"? Kuka sitä uskoo? Yksinkertaisesti hallitusvaltain harhaluulo. Se ei ole "oikeus", ei tuomioistuini, joka tasavaltalaisia raastaa ja salpaa lukkojen taakse. Niin tekevät "pyhän unionin" hallitukset, s. o. jos kokoomme totuudet sanoiksi, ulkonaisen- ja kansalaissodan hallitukset.

Herra Millerand vaatii vaatimalla hallitusmuodon tarkistamista ja "toimeenpanevan valtan lujittamista" sillä tekosyllä, että hän tahtoo välttää "mahtien sekasortoa, kaiken tyranniuden itua". Jokainen näkee, tuomitseeko hän mahtien sekasorron, sillä jokainen toteaa kulkijassaan vankilojen ohi, että toimeenpaneva valta on tuominut oikeusvallan tyhjiin. Ja se on tosiaankin se, itse asiassa, joka herättää tyranniuden. Koska aukevat Ranskan kansan silmät? Ei milloinkaan olleet vapaat ihmiset, työtekevät luokat tässä maassa niin heikkoja, niin vainottuja. Mutta edistyneimmät poliittiset puolueet kulkevat unessa. Kun köyhälistön diktatuurin vallitsee Venäjällä, ollaan tyhjänä välttämättömiä "Kansallisen liiton" diktatuurista, joka nielee Ranskan. Vallankomous käytetään sanoja, taantumus tekoja. Esitetään kaikki vaatimukset paperilla, kaikki passiivisuudet toiminna. Uskotaan, että Lenin on kutsuttu huomenna uudistamaan mailmaa ja unohdetaan, että kansan kansantriabuini on sulettu vankilaan herrojemme mieliksi. Uneksi-tään Internationalen uudistamisesta ja eletään keisarivallan uudistamisessa.

Niin että tänään kieltää imperiaalistinen tasavaltainen oikeudet terveyteen.

KAPITALISMIN RAHALLI-NEN VARARIKKO Neuvosto-Venäjä on kolmi-vuotisen taistelun kestäessä kulkenut jo pitkälle kapitalistisesta taloudesta. Yhä varmemmin ja varmemmin päästen irti porvarillisen järjestelmän jäännöksistä luo se elämänsä uusille perusteille. Rahatalous, tuo kapitalistisen tavara-alouden välttämätön seuralainen, kuolee vähitellen. Kansan komisaarien neuvosto on tehnyt joukon aloitteita työpal-kan muuttamiseksi luonnossa maksettavaksi. Se on ryhtynyt supistamaan rahatilijä valtion ja sen työläisten ja valtion virastojen välillä. Tavarain vaihdossa maaseudun kanssa tullaan käyttämään niitä tarvikkeita, mitä kumpikin puoli omaa kun maaseutu antaa ruokatarvikkei-

ta kaupungille, antaa kaupunki vastikkeeksi teollisuustuotteita. Valtion työläisten kesken muodostuu työn tuloksien molempuolinen vaihtaminen. Näin ei ole laita kapitalistisessa maailmassa. Maailman sodan aiheuttamaa teollisuuden rappioitumista seuraa rahapula. Ylivoimaiset valtiot, suunnattomat meno-erät, paperirahojen määrätön painaminen ja niiden takaisin kiinteillä arvoilla — kaikki nämä Europan köyhtymisen ja rappioitumisen seuraukset puolestaan estävät tuotannon nousumasta terveille kokoistavalle pohjalle. Brysselissä kokoontuneen rahaa-asiankongressin on ollut pakko tunnustaa Europan vaikea rahallinen asema, joka ei ole voittajien maissa sen parempi kuin voitettujenkaan. Voittokas Ranskakin on ollut pakotettu tekemään lainan Amerikasta ja näillä lainatuilla rahoina tulee sen maksaa ennen tekemään velkoja.

Päästäkseen pulasta, turvautuvat porvarihallitukset yhä lujemmin painokoneeseen, sillä he eivät uskalla koskea omistavien luokkien omaisuuteen. Myöskin "demokraattisessa" Saksassa, jonka presidenttinä on Ebert sääli hallitus kapitalistien taku- ja turvautuen tulojensa lisäämiseksi ensitilassa työläisten nylkemiseen. "Puute ja köyhtymys voi johtaa Saksan kaikkiin odottamattomiin tilanteihin", lausui Saksan edustaja Brysselin konferenssissa.

Kapitalistien maailma ei voi omin keinoin päästä sekavista rahaa-asioistaan. Tämän Gordian solmun voi avata ainoastaan proletaarinen vallankomous. Venäjän proletaariat kieltäytyy maksamasta kansan kurjuudesta rikastuneiden maailman "tukkukauppiain" saamisista. Tätä keinoa suositteli Europan valtioiden hallitukselle porvarillinen taloustieteilijä Cain Versaillesin rauhankonferenssin jälkeen. Mutta eihän tätä keinoa voi hyväksyä käyttäen mikään porvarillinen hallitus.

Aluejärjestön asioita PÖYTKIRJA Oregon-Washington alueoitimikunnan kokouksesta, 21 päivä marraskuuta 1920. Kokouksessa olivat alussa läsnä seuraavat komitean jäsenet: G. Ahman, J. Laitinen ja Y. Tuukkanen Portlandista. J. Wilson Woodlandista ja Y. Hoopaavaa Astorian S. S. osastosta. Puheita johti Y. Tuukkanen. Koska toinen pöytäkirjan tarkastaja, O. Hakola ei ollut saapuvilla, valittiin hänen tilalleen pöytäkirjan tarkastajaksi J. Laitinen. Kirjeitä: Luettiin Seattlen S. S. osaston kirjeet, joissa pyydettiin alueoitimikunnan hommaamaan Seatt-

Sitten löytyy keskusta — jos nyt siksi voi kutsua — Lazzarin vanhan puoluishihterin, johdolla; tämä suunta tahtoo jatkaa puoluisten traditsioneja ja köyhälistö-diktatuurin y. m. lisäksi; on valkea siinä tarkalleen määrätty, eikä voida heittää kutsua vallankomouksellista intrasiditeiksi (Ranskan äärimmäisyyspuole).

Edelleen kommunistinen yhtenäisyysryhmä. Tähän kuuluu valtiopöytä-miesryhmän kuin myöskin puoluisten suuri enemmistö. Tämä ryhmä tahtoo säilyttää puolueen yhtenäisyyden silmällä pitämällä ylen tahtavansa kumoutsa Italiassa. Paitsi Serratia kuuluu siihen m. m. Vella, Bacci, Alessandri, Bartono.

Vasemmalla löytyy sitten vielä äärimmäisyyttä, puhtaasti kommunistit, jotka tahtovat päästä eroon puoluejohtoksesta ja saada puoluksen hallalle. Tässäkin kaksi suuntaa: toinen Bombacien johtama ja parlamentaarinen; toinen Bogliani johtama on antiparlamentaarinen ja vastustaa lisäksi kaikkea yhteistyötä syndikaalisten ja anarkistien kanssa.

Näinä päivinä syntyi erimielisyyksiä puoluejohtossa ja äärimmäisyydet het voittivat 7 äänellä 5 vastaan. Jonka johdosta Serrati luopui "kavantain" päätösmittajan paikasta. Tämän johdosta kysytin minä ne puoluejohtajia, joka edelleen on paikkansa, tuleeko hän sen jättämään ja onko vaara tarjolla, että puolue hajaantuu.

Minä tulen kyllä pysymään paikkani, vakuuti Serrati ja minä olen jotenkin vna, että se puoluekongressi, joka tulee pidettäväksi 3 p:nä joulukuuta—3 p:nä tammikuuta, ei tule aiheuttamaan puolueen hajaantumista. Tosiasiallisesti on meidän puolueoikeistomies radikaalimpi sosialistista vasemmistomies muussa maassa. Niin puolu-temme kyllä pysymään yhdessä. Ratkaiseva taistelun hetki on meillä liian lähellä eikä meillä sentähden ole varaa tehdä mitään suone-

leen joksikin aikaa tupa-aitatun lehtiemme sekä kirjallisuutemme toimittaja. (Kokouksen saapuvien komitean jäsenet O. Hakola ja Ida Rönkä Portlandin osastosta.) Kesäkuun telttiin laajasti Seattlen osaston tilojen johdosta. Päätettiin, että kaikkien komitean kirjuri nyt menee Seattlen on hänen tutustuttava Seattlen asemaan ja siellä paljain päällä neuvoteltava sikkäläisten toverien kanssa niin tästä kirjeessä mainitusta kaikkineen Seattlen osasto koskevista asioista.

Huotuilamin s. s. osastolta kirjuri koskeva E. Sulkanen puhumattakaan laskua, josko sen suorittaa alueoitimikunta. Kirjuriin jo lähettämällä tautaus ja selostus tästä hyväksyttiin.

Osastojen kyselyihin kuka osastosta alueen edustajakokouksen esittäjäksi, päätettiin että kirjuri on taa Toverissa kaikille yhteisesti jatkamalla aluejärjestön sääntöjen pykälän joka koskee tätä asiaa.

Luettiin hakemukset alueoitimikunnan myöntämälle kahdella \$50 etuudella Lännen sosialistiselle lehtikursseille. Koska hakemuksia käsitelty vasta jouluk. neljäs päivä, päätettiin tekeminen seuraavaan alueoitimikunnan kokoukseen. Kirje A. Hysreeltä, jossa käydyt alueoitimikunnan lausuma siksi kun S. S. Järjestön toimeenpanevaa komitea on evännyt häneen matkatulot Seattlestä Chicagoon syystä että Hysre ei ole noustanut Järjestön toimeenpanevan komitean antamia matkoja. Toimeenpanevan komitean menettely hyväksyttiin ja veloitettiin kirjuri otamaan Hysreelle ja Järjestön toimeenpanevalle komitealle syyt mistä ka alueoitimikunta me kutsuu toimeenpanevan komitean menettelyä oikeaksi.

Luettiin J. Kosken toimintakirjeet syys- ja lokakuun ajalta. Hyväksyttiin ja veloitettiin kirjuri neuvottelemaan toveri Kosken kanssa jos hän voisi vielä tehdä kirjuri suuden ja lehtiemme levitysmateriaalia J. Hekalan, Quincy, Ore. toimintakirjeen levityksessä hyväksyttiin päätettiin että korvataan vielä Hekalalle pistä päivästä, jotka käydyt tämän kuun ajalla kirjuri suuden ja lehtien levittämiseen. Täten nytkin. Kirjuri luki perustellulle alustukselle, jonka alueoitimikunta on laatinut tulevalle Järjestön distajakokoukselle. Hyväksyttiin määrätin kirjuri ottamaan perusteluista jäljennökset jaettavaksi kirjuri.

Sitten löytyy keskusta — jos nyt siksi voi kutsua — Lazzarin vanhan puoluishihterin, johdolla; tämä suunta tahtoo jatkaa puoluisten traditsioneja ja köyhälistö-diktatuurin y. m. lisäksi; on valkea siinä tarkalleen määrätty, eikä voida heittää kutsua vallankomouksellista intrasiditeiksi (Ranskan äärimmäisyyspuole).

Edelleen kommunistinen yhtenäisyysryhmä. Tähän kuuluu valtiopöytä-miesryhmän kuin myöskin puoluisten suuri enemmistö. Tämä ryhmä tahtoo säilyttää puolueen yhtenäisyyden silmällä pitämällä ylen tahtavansa kumoutsa Italiassa. Paitsi Serratia kuuluu siihen m. m. Vella, Bacci, Alessandri, Bartono.

Vasemmalla löytyy sitten vielä äärimmäisyyttä, puhtaasti kommunistit, jotka tahtovat päästä eroon puoluejohtoksesta ja saada puoluksen hallalle. Tässäkin kaksi suuntaa: toinen Bombacien johtama ja parlamentaarinen; toinen Bogliani johtama on antiparlamentaarinen ja vastustaa lisäksi kaikkea yhteistyötä syndikaalisten ja anarkistien kanssa.

Näinä päivinä syntyi erimielisyyksiä puoluejohtossa ja äärimmäisyydet het voittivat 7 äänellä 5 vastaan. Jonka johdosta Serrati luopui "kavantain" päätösmittajan paikasta. Tämän johdosta kysytin minä ne puoluejohtajia, joka edelleen on paikkansa, tuleeko hän sen jättämään ja onko vaara tarjolla, että puolue hajaantuu.

Minä tulen kyllä pysymään paikkani, vakuuti Serrati ja minä olen jotenkin vna, että se puoluekongressi, joka tulee pidettäväksi 3 p:nä joulukuuta—3 p:nä tammikuuta, ei tule aiheuttamaan puolueen hajaantumista. Tosiasiallisesti on meidän puolueoikeistomies radikaalimpi sosialistista vasemmistomies muussa maassa. Niin puolu-temme kyllä pysymään yhdessä. Ratkaiseva taistelun hetki on meillä liian lähellä eikä meillä sentähden ole varaa tehdä mitään suone-

SOPIVA JOULULAHJA Karl Marx PÄÄOMA 1:nen osa. Hinta \$4.00. Tilattava osoitteella: TOVERI Box 99, Astoria, Ore.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAAKSA ULKOMAILLA

Italian työväenliike nykyään

"Politiken" kirjeenvaihtaja Turo Neruan on lokakuun keskivälillä Milanossa haastatellut Serratia. Haastattelusta otamme tähän erinäisiä kohtia.

Käynnissä olevat kunnallisvaalit. Nykyään toimitetaan Italiassa kunnallisvaaleja. Silmällä pitämällä viime vuoden suuremmissa parlamentaarissa voittoa mekäläisille esitti Serrati muutamia numeroita, koskevat uusia vaaleja. Koko valtakunnassa on 8,000 kommuna. Ennen sotaa oli sosialisteilla niistä enemmistö 400, m. m. kaupungeissa Milano, Alessandria, Reggio, Emilia, Novara ja Bologna.

Sodan aikana ei Italiassa suoritettu minkäänlaisia vaaleja. Nyt ovat ne määrätty tapahtuviksi alkuaan syyskuun puolivälillä koko maassa, mutta ei samalla kertaa vaan piirissä piirin jälkeen ja ensiksi niissä piireissä, joissa porvaristo on vahva ja työväenliikettä ei odoteta suurempia saavutuksia. Porvarillisen hallituksen laskelmat ovat kuitenkin menneet myttyyn. Jo nyt olemme me vallanneet noin 1,200 kommuna (sääksanomaa Roomasta 26 p:nä lokakuuta kertoo, että kunnallisvaalit olivat mennessä 4,500 kommuniissa siten antaneet porvarillisen enemmistön 2,357 kommuniissa ja sosialistisen enemmistön 1,270 kommuniissa. Suurin piirtein katsottuna on me-

dan puolueemme valta-asemassa koko Pohjois-Italiassa. Tämä on erittäin vaikea ja edesvaastuullinen tilanne ja täällä kuin muuallakin maailmassa on koulutettujen voimien puute tuntava. Kun nyt on ratkaistava mielin toimenpiteisiin on ryhdyttävä vallatuissa kommuneissa, niin on meidän liikkeessämme kaksi suuntaa vallalla.

Yksi suunta pitää tarpeellisenä ja jos näissä kommuneissa lainsäädintä ja uudistuspolitiikkaa (terveys, hoidollisia, koulu- ja muita kysymyksiä) sosialistisessa hengessä järjestetään ristiriitaa porvarillisen yhteiskunnan kanssa suoranaisesti mahtikeinojen avulla. Toinen suunta tahtoo käyttää vallattuja kommuneja taisteluseurana kapitalistiyhteiskuntaa vastaan ja kun uudistuspolitiikalta ei voida mitään odottaa, niin on sosialisten kaupungin kaikin keinoin kannatettava paikallisten tehdasneuvostojen ja neuvostojen muodostamista.

Viimeksi mainittu enemmän soveltuisuudella suunnalla on ollut enemmistö erinäisissä kaupungeissa, kuten Milanossa ympäristöineen, joissa selväpiirteiset kommunistit ovat enemmistö. Tämä yritys ottaa huomioon koko johdon käsinsä syrjäyttämällä enemmän vanhoilliset puolueystävänsä. Puoluejohto tekee kaiken voitavansa heikentääkseen sisäisten riitauksien katkeruutta.

Mitä muuten vaaliilkeeseen tulee, jatkoi Serrati, niin on huomattava, että vaalit eivät vielä ole tapahtuneet suurkaupungeissa, mutta varmuudella voitane edellyttää, että me tällä kertalla voitamme Turinin, Florensin, Venetsian, mahdollisesti myöskin Rooman, niin että me sitten olemme valta-asemassa kaikissa koko Po-